

Indivizii - colectivitate

Omagiu colectiv adus unui meseriaș

Intr-una din după-amiezele strânsului de mai, în curtea secției de tâmplărie a Fabricii de industrie locală Petroșani era o animație deosebită.

De la cei mai tineri ucenici până la director, membrii acestui colectiv omogen, de acțiune, erau prezenți pentru a sărbători într-un cadru festiv, momentul jertvirii la pensie a unui meseriaș din rândurile lor.

De la cei mai tineri ucenici până la director, membrii acestui colectiv omogen, de acțiune, erau prezenți pentru a sărbători într-un cadru festiv, momentul jertvirii la pensie a unui meseriaș din rândurile lor.

Cu câteva minute înainte de emoționanta despartire de colegii lui de muncă, am asistat la un moment nu mai puțin impresionant: bătrînul lucrător lemnar își predă fiului său, Andre, cu o vădă-ură undă de regret, sculele care l-au slujit la modelarea migăloasă a contururilor altor garnituri de mobila.

„Bătrînul meseriaș, „Soni-baci“, cum îi spun toștii lui colegi de muncă, a început să lucreze încă de la vârsta de 15 ani, când a intrat ucenic la un pătrîn.

În timpul său liber, șeful de brigadă Iosif Țurcuș de la mina Lupeni a venit la schimbul III să se consulte cu șeful de schimb Ion Sorescu, asupra organizării cit mai judicioase a abtaului.

Roadele muncii — măsură a vredniciei

Complexul C.F.R. Petroșani, Fortoza de aici a devenit obișnuită, lucrările ample de electrificare animă colectivele care depun eforturi sporite.

De la cei mai tineri ucenici până la director, membrii acestui colectiv omogen, de acțiune, erau prezenți pentru a sărbători într-un cadru festiv, momentul jertvirii la pensie a unui meseriaș din rândurile lor.

„Eu, ca miner, cititor al ziarului „Steagul roșu“, consider că este deosebit de important să se cunoască și să se aprecieze rolul factorilor educaționali în formarea conștiinței cetățenești.

Electromecanicii George Bilgăr, Aladar Grosz, Ioan Sorop, Boris Zubali, sint doar câțiva din tinerii cei pe care îi în-

taștii zilnic printră liniile de cale ferată, în stațiile din raza de activitate a acestui district, efectuând lucrări la instalațiile T.T.R.

„În ceea ce privește factorii educaționali, trebuie să menționăm că rolul acestor factori este deosebit de important în formarea conștiinței cetățenești.

Omul expedientelor — un parazit social

Încă de la naștere — și ore, acum 25 de ani — viața unuia de mare parte a fost pusă sub semnul neîmplinirii. Copiii (natural) ai unui tată pe care nu l-a cunoscut și al unei mame indifferente și ușurătoare, a crescut liber, ca floarea cimpului sub oblăduirea nepăsătoare a bunicii sale.

comad și tendința de a se strecura ușor prin viața a gosit în vidul moral al tinărului Făgaș, un sol prielnic. Deși societatea i-a întins, nu o dată, o mână de ajutor, oferindu-i posibilitatea de a duce o viață cinstită, a preferat totuși să trăiască din expediente.

cepție aceeași meteahnă: suferă de anemie morală care-l face receptiv la „oferți“, lăindu-se înșelați. „Inocența“ victimii — așa cum se crede de obicei — este doar aparentă: căci, atunci când nu e prostie, e imprudență sau mai grav — complicitate morală: cel ce se lasă îngelat știe că serviciul cerut sau acceptat se obține pe cei lauralnici, neciștiți. În aceste cazuri — de ușurință nescuzabilă sau de complicitate morală — îngăduința față de „victimă“ nu este cu nimic justificată și oportunitatea public trebuie să cadă și asupra sa.

Cititorii au cuvintul „Factorii educaționali să-și facă datoria“

Anchora întreprinsă de ziarul nostru la mină și în orașul Uricani în zilele de 28 și 29 mai a.c., constatările făcute cu acest prilej, au fost primite cu interes de cititorii ziarului.

Considerăm util în acest sens să citim câteva idei din scrisoarea pe care ne-a trimis-o Ion Voiculescu, miner, care se remarcă printr-o bună documentare și atitudine responsabilă față de efectele negative ale stării de indisciplină.

În legătură cu materialele publicate în ziarul „Steagul roșu“ din 1 Iunie a.c. cu titlul „Disciplina — climatul optim al muncii createază“ sustin și eu cele arătate în articol. Lipsa de disciplină și responsabilitate există la toate unitățile miniere din Valea Jiului și la alte întreprinderi, manifestându-se prin absențe nemotivate de la serviciu, nepăsare, neglijență în păstrarea avutului obștesc, chiul, înfrizări, tendințe de parazitism, așa cum se arată și cu prilejul plenarei Comitetului municipal de partid Petroșani.

Se află omul, făuritorul bunurilor materiale și spirituale. Eu, ca miner, cititor al ziarului „Steagul roșu“, consider că este deosebit de important să se cunoască și să se aprecieze rolul factorilor educaționali în formarea conștiinței cetățenești.

După cum se arată în raportul la Conferința Națională a Partidului Comunist Român din Iulie 1972, se cere unirea tuturor forțelor în direcția lăurării omului nou, să nu se uite nici o clipă că mai presus de orice

Parazitismul social este un fenomen restrâns, limitat doar la unii indivizi, puțini la număr. Comportarea lor antisocială se manifestă sub diverse aspecte. Esența este aceeași — a trăi din munca altora, necinstiți. Unii, printre

care se află și EMERIC PALL din Lupeni, desconsiderând munca recurg la repetate abateri de la regulile de conducere (în cazul nostru, hurturii), pervazează în infractiune, fapt ce atrage după sine pedepse conform legilor. „Eroul“ are 26 de ani, din care peste 11 petrecuți la închisoare. Fusese condamnat de cinci ori. O nouă sustragere de obiecte de la S. A. a adus după sine o nouă pedeapsă cu închisoare (un an). A șasea oară E. Pall primește o lecție aspră, rusănoasă. Pe aceasta o va învăța oare? E. Pall a crescut a trăit printre oameni a dobindit o calificare (este zurgav). Dar resping tot ceea ce i s-a oferit de către societate, în concepția lui fiind autorealizație. Ideea autorealizării se exprimă în gura grăii S-ar părea că odăz ajuns la a șasea condamnare modul de viață al (finărului) E. P. nu mai poate fi schimbat. Nu recuperarea acestui individ pornit pe drumul unei vieți necontrolate nu este imposibilă. Dimpotrivă, e încă timp iar societatea îi dă posibilități nenumărate de a se reforma. Trebuie însă perseverență, voință din partea lui, sprijin din partea factorilor educaționali pentru dezrădăcinarea mentalității profund viciate după care se conduce E. P. Va trebui să muncască, să-și câștige cinstit existența.

Iată cum colaborarea strânsă între muncitorii atelierului electric de la mina Bonea, dă naștere la rezultate frumose. În clisou am surprins pe șeful echipei de electricieni Aladar Petz și maistrul electromecanic de atelier Georgehe Robică împreună cu electricienii Adolf Tomazi, Augustin Spancio și Ioan Petz consultându-se asupra unui întrerupător A.G.-3.50 care urmează să fie introdus în subteran.

Copii „problemă“ — consecință inevitabilă a dezbinării familiei și iresponsabilității părinților

Zilele trecute am căutat la Școala generală nr. 1 din Petrița, trei elevi, trei frați care în cataloagele claselor a IV-a, a III-a și I sînt înscrși sub numele de Tăzlaşanu Georgehe, Ionel și, respectiv, Liviu. Nu i-am găsit. Nu aveam să-i gășesc nici dacă i-aș fi căutat și în zilele precedente, fiindcă pe la școala n-au mai dat dect sporadic în ultimul trimestru. I-am întâlnit însă pe doi dintre ei în după-amiaza aceleiași zile, jumându-se alături de alți copii prin cartierul unde locuiesc.

Georghe Tăzlaşanu a fost nevoit să-și părăsească familia de două ori pentru perioade diferite, fiind plecat într-un loc, în care de obicei, cei ajunși acolo, după o îndelungată meditație și căință profundă asupra faptelor comise, se reîntorc în sinul familiei cu dorința să-și refacă viața. În această perioadă copiii au fost complet scăpați de sub supraveghere și neglijanța de către mama și bunica lor.

Pe acest fond al unei educații neglijate, mirajul unui trai cu comisia de tutelă de pe lângă Consiliul popular Petrița, am hotărât să-i trimitem la școala de copii din Uricani. Dar odată ajunși acolo, au fugit acasă. Celui mai mare — Georgehe, care este și cel mai frînt, i-am făcut dosar pentru a fi trimis la o școală de reeducare. Dar am renunțat, la insistențele și rugămintile mamei, care de fată cu copilul ne-a dat asigurări că-l va trimite la școală în mod regulat și-l va supraveghea. Dar, după numai o săptămână, mi-am dat seama că ne-a îndus în eroare, lucrurile revenind la vechiul fâgaș. Părinții n-au încercat să-și reapropie copilul, să-i ajute să depășească momentele de deprămare suflătoare în care se gășese. Copii însă preferă libertățile incuvințate tacit de mama și bunica lor, în locul freventării școlii și a unei vieți ordonate.

În ciuda greșelilor pe care le-a făcut tatăl acestor copii, ne spunea directoarea școlii, situația lor s-ar putea schimba numai datorită lui. Desigur, va fi foarte greu. Este greu pentru că mama copilor, nu este alături de acest efort al soțului ei și, cu siguranță, peste cîteva ani, va fi prea tîrziu. Drumul pe care sînt lăsați copiii îl va transforma în rebuturi ale societății. Și din vina cui? În primul rînd a părinților, a mamei lor iresponsabile. Am să-i las pe toți și mă duc să nu mai știu nimic de ei; nîel legea nu mă poate obliga să mă strec ducă nu vreau cu bărbatul meu și cu ei — au fost ultimele cuvinte ale acestei femei. Revoluțoare concepție, revoltător mod de a privi soarta propriilor tîi copii! Nu numai că legea îi va putea cere să-și crești copiii, Minerva Tăzlaşanu, dar mai există o lege, aceea a firii, a îndatoririlor de mamă, care te obligă! Oare această obligație, nu-ți spune nimic, Minerva Tăzlaşanu?

Care a fost motivul pentru care i-am căutat? Am vrut să aflăm de ce sînt considerați acești copii o problemă pentru școala, pentru vecini și-n ultimă instanță chiar pentru părinți. De ce, în ce împrejurări au devenit copii — problemă? Răspunsul trebuie căutat în lucrurile petrecute cu cîteva ani urmă în sinul familiei cărora îi aparțin, familie care se gășese într-o situație grea.

Georghe Tăzlaşanu și soția sa Minerva (ambii în vîrstă de 34 de ani) au conviețuit împreună în Petrița în relații bune timp de 16 ani, timp în care au venit pe lume cei patru copii ai lor — Georghe (13 ani), Ionel (11 ani), Liviu (8 ani) și Liliana (6 ani). Dar într-un anumit stadiu — poate cel mai important — în sinul familiei s-a produs prima ruptură, nefastă pentru destinile

Georghe Tăzlaşanu, tatăl, în 1971 a suferit un accident

În ceea ce privește factorii educaționali, trebuie să menționăm că rolul acestor factori este deosebit de important în formarea conștiinței cetățenești.

I. NICOLAESCU

Încă nu e prea tîrziu

Parazitismul social este un fenomen restrâns, limitat doar la unii indivizi, puțini la număr. Comportarea lor antisocială se manifestă sub diverse aspecte. Esența este aceeași — a trăi din munca altora, necinstiți. Unii, printre

care se află și EMERIC PALL din Lupeni, desconsiderând munca recurg la repetate abateri de la regulile de conducere (în cazul nostru, hurturii), pervazează în infractiune, fapt ce atrage după sine pedepse conform legilor. „Eroul“ are 26 de ani, din care peste 11 petrecuți la închisoare. Fusese condamnat de cinci ori. O nouă sustragere de obiecte de la S. A. a adus după sine o nouă pedeapsă cu închisoare (un an). A șasea oară E. Pall primește o lecție aspră, rusănoasă. Pe aceasta o va învăța oare? E. Pall a crescut a trăit printre oameni a dobindit o calificare (este zurgav). Dar resping tot ceea ce i s-a oferit de către societate, în concepția lui fiind autorealizație. Ideea autorealizării se exprimă în gura grăii S-ar părea că odăz ajuns la a șasea condamnare modul de viață al (finărului) E. P. nu mai poate fi schimbat. Nu recuperarea acestui individ pornit pe drumul unei vieți necontrolate nu este imposibilă. Dimpotrivă, e încă timp iar societatea îi dă posibilități nenumărate de a se reforma. Trebuie însă perseverență, voință din partea lui, sprijin din partea factorilor educaționali pentru dezrădăcinarea mentalității profund viciate după care se conduce E. P. Va trebui să muncască, să-și câștige cinstit existența.

David MANIU

Datorită obraznicilor de care nu se poate debarasa, precum și de tîgărit, ucenicul Ștefan Circumaru a fost nevoit să părăsească cîminul. Cînd șeful echipei de electricieni de la mina Lonea unde lucrează Ștefan Circumaru l-a întrebata unde locuiesc el a răspuns: „La un prieten m-am mutat. Că-n cămin mi-era oroare... Zău, acolo nu e de stat! Să nu pofti „trage“ o... țigare...“

— Ce s-a întimplat cu fiul nostru? — Nimic, dragul meu, mi-a cerut azi lîmbești 25 de lei cî, zicea, a venit căltura și, în sfîrșit, vrea să se tîndă. Dar, pe căldura asta, n-a apucat să ajungă la frizer. A poposit pe la Cafe-bar...

